

ПОРАДУЄМ СЬОГОДНІ ЇХНІ ДУШІ !

І знов бузкові пахощі дурманять,
Під безперервний солов'їний спів,
Мов чарами, садки вишневі манять
В минуле, до забутих вже років.

Сьогодні знову травень, та не той вже,
Сади вишневі наші відцвіли,
Лиш пам'ять щось у спогадах підкаже
Якими ночі в нас колись були.

Не будемо пригадувать в скорботі
Прожиті із подругами літа,
Сьогодні вже тужить нема охоти –
Цей сум, бо цвіт із яблунь відліта...

Змахнем скупу сльозу ще на могилі –
Й нехай не плаче більше їх душа,
У нас літа також давно на схилі,
Та сльози тут не варті ні гроша.

Порадуємо краще їхні душі,
Хай бачать з висоти, як ми живем,
Що любим, пам'ятаєм, не байдужі
І не покажемо, що в серці щем.

Дата написання вірша: 2022-05-14